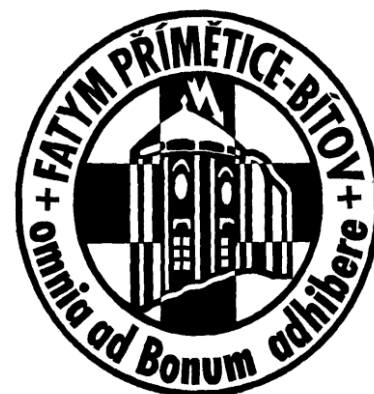

VÁNOČNÍ ZPRAVODAJ

PRO
FARNOSTI FARNÍCH TÝMŮ

*Pane Ježíši, máme
Tě před očima jako
dítě a věříme, že jsi
Boží Syn, který se
stal člověkem.
Podobě jako
v Betlémě i my spolu
s pastýři a Pannou
Marií se Ti klaníme
a vyznáváme, že jsi
naš jediný Spasitel.
Ochraňuj naše
rodiny, žehnej našim
dětem a dej, ať nám
vždy vládne láska,
kterou jsi přinesl.*

(Z modlitby papeže Benedikta XVI. u Pražského Jezulátka 26.9.2009)

VRANOV PRÁMĚTICE BÍTOV OLBRAMKOSTEL STARÝ PETŘÍN
ŠTÍTARY CHVALATICE STÁLKY LANČOV HORNÍ BŘEČKOV
VRATĚNÍN CITONICE ŠAFOV KOROLUPY
LUBNICE LUKOV PROSIMĚŘICE TĚŠETICE PRAČE

Je to jedno, zda jsi pokřtěný či ne?

Na první pohled by se mohlo zdát, že na otázku v nadpisu článku je možno odpovědět ano, je to úplně jedno. Na první pohled totiž nepoznáme, zda ti, které potkáváme, jsou pokřtěni nebo ne. Někdy se to dokonce nepozná ani podle chování. Ve skutečnosti je v tom úplně zásadní rozdíl. Naplno to bude ale patrné až po smrti, kdy duše pokřtěných předstoupí před Boha s nesmazatelným znamením, že patří do Boží rodiny, zatímco duším nepokřtěných bude toto vzácné znamení v tuto rozhodnou chvíli chybět. Dětem to obrazně přirovnávám ke vstupence do nebe – jedním dechem dodávám, že samozřejmě nestačí vstupenku mít – ale je potřeba podle křtu i žít.

Další významný rozdíl je i v tom, že křtem se smývají hříchy. U malých dětí se smývají následky dědičného hříchu, s kterým se všichni rodíme. Jde o stav – ne-přátelství s Bohem bez nároku na možnost návratu do ráje. Tento stav je následkem hříchu prvních lidí a dědíme ho všichni. Když je pokřtěn někdo větší nebo dospělý, pak se mu navíc ve křtu, odpouštějí i všechny jeho hříchy osobní, což se pak projevuje i v životě tohoto člověka.

Zvlášť v poslední době si uvědomuji, jak chudáci nepokřtěni jsou bezbranní vůči různým druhům duchovního zla. Vybavuje se mi například muž, který se přišel ptát kněze, co si má myslet o tom, že ho jistý člověk proklel, a zda se proti tomu může nějak bránit. Ukázalo se, že je nepokřtěný. V tomto a podobných případech chybí nepokřtěným ten duchovní štít křtu, o který se mnohé duchovní zlo může roztržít a díky kterému se dá proti takovýmto vlivům účinněji bránit a bojovat.

Křest navíc účinkuje sám, a proto od chvíle křtu v duši pokřtěného zvláštním způsobem působí Boží milost. A to i u těch, kteří ze křtu nežijí nebo nejsou vedeni k víře – samozřejmě, že správné je podle křtu žít. Vyplývá tedy z toho, jakási přímá úměra: čím dřív je člověk pokřtěn, tím lépe. To je jeden z důvodů, proč katolická církev křtí malé děti.

O významu a síle křtu by bylo možno psát ještě mnoho. Jen ti, kteří nedoceňují, jak je to velký dar, berou křest na lehkou váhu. Velmi důležité je naučit děti, podle křtu žít. Někdy to rodičům při přípravě přirovnávám k tomu, jako kdyby dítěti nechali připsat na konto dědictví v hodnotě 1 miliardy dolarů, v čemž by jistě nezaváhali, ale to nestačí.

Je třeba dítěti ještě sdělit číslo účtu a ukázat, jak se z něj dá vybírat. Křest má mnohem větší hodnotu než miliardu dolarů. A přitom je tak poměrně snadno dostupný. Jistě chápete bolest, s kterou pohlížím na ty, kteří děti nechali pokřtít, ale dál už nedělají nic proto, aby je naučili, jak ze křtu čerpat a žít. A samozřejmě bolestivý pohled na ty, kteří dosud pokřtěni nejsou...

Zakončím slovy nezapomenutelného probošta mikulovského P. Stanislava Krátkého: „A v čem je problém? Vody je dost.“ My kněží jsme zde proto, abychom všem zájemcům o křest umožnili dobře se připravit a uvedli do tajemství, jak podle křtu dál žít.

P. Marek Dunda

Vánoční bohoslužby ve farnostech FATYMů:

	24.12.2019 Štědrý večer	25.12.2019 Boží Hod ván.	26.12.2019 Sv. Štěpán	31.12.2019 Silvestr	1.1.2020 Nový rok
Vranov	24.00	9.15	9.15	---	9.15
Štítary	22.00	7.30	---	17.00	7.30
Šumná	16.00	---	11.30	---	---
Starý Petřín	20.00	10.20	10.20	---	10.20
Lančov	20.30	11.11	---	---	11.11
Šafov	---	11.25	11.25	---	11.25
Stálky	16.00	---	---	---	---
Olbramkostel	20.00	10.15	10.15	15.00	10.15
Plenkovice	22.00	9.00	9.00	16.00	9.00
Bítov	22.00	8.45	8.45	---	8.45
Oslnovice	---	---	9.00	17.00	---
Chvalatice	---	7.30	7.30	---	7.30
Vratěním	16.00	7.30	7.30	---	7.30

Další mše svaté během svátků: **Sobota 28. 12.: Stálky v 8.00 a Lubnice v 9.00.**

Přímětice	22.00	9.30	9.30	17.30+23.30 ador.	9.30
Kuchařovice	16.00	8.00	8.00	15.00 ador.	8.00
Mramotice	---	11.00	11.00	15.00 ador.	11.15
Citonice	20.30	11.00	11.00	16.00	11.00
Lukov	20.30	---	---	---	---
Milíčovice	---	---	---	16.00	---
Hor. Břečkov	---	---	17.00	---	17.00
Lesná	---	15.00	---	---	---
Prosiměřice	22.00	8.00	---	23.00 ador.	8.00
Bantice	---	---	9:30	---	---
Vítonice	---	---	8:00	---	---
Práče	24.00	9.30	---	17.30	9.30
Těšetice	16.00	---	---	---	11.00

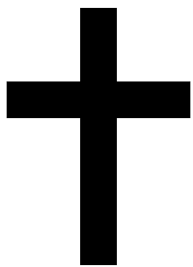
Svátek Svaté Rodiny připadá letos na neděli 29.12. Nejdražším darem, který dětem můžeme dát, je náš čas a naše věrnost v manželském vztahu. Jeden ze způsobů, jak věrnost upevňovat, je i obnova manželských slibů.

A vás, milí farníci, prosíme, abyste ostatní na tuto bohoslužbu pozvali.

*Pokojné prožití svátků vánočních, hojnost Božího požehnání a ochranu Panny Marie v roce 2020
přejí Vám i Vaším rodinám Vaši kněží*

*P. Marek, P. Milan, P. Nik,
P. Jindřich, P. Pavel, P. Marek a jáhen František.*

Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království!

Konec nebo nový začátek?

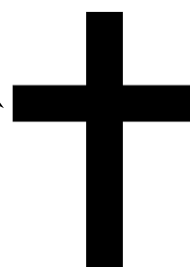
Máme před sebou konec občanského roku, silvestr, který bývá spojen s bujarým veselím. To překrývá smutnou skutečnost, že

jsme zase o rok starší, že nám čas utíká, síly ubývají a my s tím nic nenaděláme. (Prostě jsme zase o rok blíž smrti.) Možná nevíte, že křesťané už měsíc prožívají nový církevní rok. Ten začíná adventem a končí slavností Ježíše Krista Krále, která nám připomíná, že když bude králem našeho života Kristus, bude náš život naplněný. Závěr církevního roku nás vede k naději. Naději, která nevede k nějakému prchavému veselí, ale ke skutečné radosti. (K radosti, že jsme zase o rok blíže k věčnému životu.)

Ježíš je král, který vládne z trůnu kříže. On není jako ostatní vládcové, kterým jde o moc nad druhými. Ježíš se naopak vydává lidem do rukou. Až tak, že přijímá kříž jako svůj trůn. On vládne z trůnu kříže. Vládne s tou nejpokornější, ale také nejsilnější láskou, se kterou se můžeme ve světě setkat. Zločinci, který je ukřižován spolu s ním a prosí ho, aby se nad ním smiloval, až přijde do svého království, slibuje ráj. Říká mu: „Ještě dnes budeš se mnou v ráji“

Církevní rok už běží (začal 1. nedělí adventní). Začátek občanského roku je teprve před námi. Lidé si dávají různá předsevzetí. Jedno takové předsevzetí bych vám chtěl nyní navrhnout. Vstoupit do školy, kterou nám dává prosící zločinec, a následovat jeho příkladu. On je přibitý na kříž. Už se nemůže nikam vrátit a nic napravit. Podobně jako my nemůžeme vrátit čas a napravit hříchy, které jsme napáchali. Ale můžeme poprosit Ježíše Krista, Božího Syna, za odpuštění a spásu. On je jediný na světě, který nás může zachránit, protože se nechal potrestat za nás. Přeji vám požehnaný rok, ve kterém zakusíme odpuštění, které nám nemůže dát žádný člověk, ale pouze Bůh, který za nás dal svůj život.

Ještě dnes budeš se mnou v ráji!

o. Nik

Zde jsou některé příležitosti ke svaté zpovědi:

Vítonice – Po 16.12. od 17.00

Práche – St 18.12. od 17.00

Bantice – Pá 20.12. od 17.00

Prosiměřice - Ne 22.12. ve 13.30 kaj. bohosl. a od 14.00 zpověď

Těšetice – Po 23.12. od 17.00

Citonice – St 18.12. od 16.00 do 16.45

Hor. Břečkov - So 21.12. od 16:30

Kuchařovice - Čt 19.12. od 16.00

Mramotice – So 21.12. od 17.00

Přímětice - Ne 22.12. od 18.30

Chvalatice - Ne 22.12. přede mší sv.

Korolupy - St 18. 12. před mší v 17.00

Lubnice - So 21. 12. po mši sv. v 9.00

Plenkovice - Pá 20. 12. od 17.00

Stálky - So 21. 12. přede mší svatou

Starý Petřín - Ne 22. 12. přede mší sv.

Šafov - Ne 22. 12. po mši sv.

Oslnovice - Út 17. 12. přede mší sv.

Bitov - St 18. 12. po mši sv.

Štítary - Ne 22. 12. v 7.00

Šumná - Ne 22.12 po mši svaté

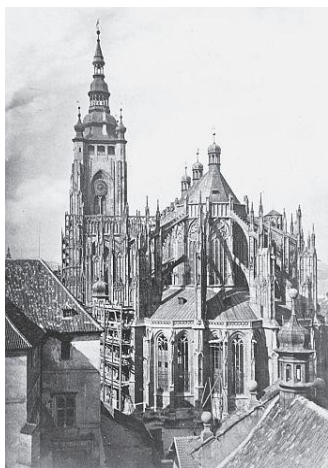
Vranov - Ne 15. 12. po mši svaté

Olbramkostel - Pá 20. 12. v 16.00

Lančov - St 18.12 v 18.30 (po mši svaté)

Vratěnin - Ne 22. 12. v 7.10

Uherčice - Út 17. 12. v 15.45

Katedrála sv. Víta

V sobotu 16.11. jsem se v Praze v katedrále svatého Víta, Vojtěcha a Václava a Panny Marie (tak zní její celý název) účastnil slavné bohoslužby, při které jsme Bohu děkovali za svatořečení české královské dcery Anežky Přemyslovny, které proběhlo před třiceti lety 12.11.1989 v Římě. Svatořečil ji svatý papež Jan Pavel II. Při každé takové slavné bohoslužbě v katedrále pocítím hrdost na to, že patřím rodem k českému národu. K národu, který má své hrdiny, světce, významné postavy a bohatou státní i kulturní historii a také do budoucna veliký potenciál vlastního rozvoje. Tento potenciál je ukryt v politicích a občanech, které mají odvážné vize směřující k prospěchu celé naší společnosti, v občanech, kteří nepodlehli duchu neustálého stěžování, ze kterého těží jen krátkozrací populisté. Právě hrdinkou, světící a člověkem, který měl odvážnou vizi pro budoucnost, byla svatá Anežka.

Anežka spěje k povolání

Jako královská dcera to Anežka neměla jednoduché. Její otec, český král Přemysl Otakar I., podle dobového zvyku zatahoval bez skrupulí svoje děti do svých politických hrátek. Anežka nebyla výjimkou. Narodila se asi 20. 1. 1211 v Praze, jako 13. dítě tohoto krále a 9. dítě matky Konstancie Uherské. Ta se za Přemysla provdala r. 1199, poté co král v předchozím roce zapudil po 20letém manželství svou první ženu Adlétu Míšeňskou se svými čtyřmi dětmi. Adléta zemřela asi dva týdny po narození Anežky, když před tím vedla boj za své znovupřijetí za manželku a v letech 1204-1205 dokonce vystřídala Konstancii na Pražském hradě.

Anežka sama byla svým otcem již v útlém věku 2x zasnoubena. Ve třech letech s Boleslavem Slezským a v osmi letech s Jindřichem, synem císaře Fridricha II. Po prvním zasnoubení byla poslána na výchovu do cisterciáckého kláštera v Třebnici, Když v roce 1216 první snoubenec Anežce zemřel, byla poslána zpět do Prahy k rodině. Brzy poté byl k její výchově vybrán premonstrátský klášter v Doksaněch, Asi po dvou letech byla z kláštera odvolána, protože ji otec znovu zasnoubil a r. 1219 musela na výchovu do Vídně, kde na vévodském dvoře císařova rádce Leopolda VI. Babenberského, měla být připravována pro svého snoubence. Zkusme se na chvíli zastavit a uvažovat, v jakém prostředí intrik a politických šachů Anežka žila a zároveň pamatujme, že prostředí kláštera, ve kterém žila od tří do osmi let, jí poskytovalo jakýsi bod pro srovnání toho, co nabízí tento svět a toho, co člověku nabízí Bůh. Právě u Boha jistě našla svou lidskou důstojnost dítěte Božího, která byla jejím otcem králem pošlapána. U Boha nacházela také odvahu, ve které dávala svému otci najevo, že se sama rozhodla nasměrovat svůj život. Když snoubenec Jindřich prohlásil, že si Anežku nevezme a místo ní se začalo jako o Jindřichově manželce mluvit o Markétě, dceři Leopolda VI., chtěl se Přemysl Leopoldovi pomstít. Pod vlivem kazatele Konráda z Hallu mnozí z jeho vojska však odcházeli na křižáckou výpravu. Přemysl chtěl kazatele na Lokti usmrtit. Konrád žádal o zpovědníka. Anežka jej před připraveným katem zvedla

ze země a odvedla do kaple. Prokázala neohroženost, soucit a otce nakonec uchránila před spácháním vraždy.

V dalších letech o ruku Anežky žádal ještě anglický král Jindřich i ovdovělý císař Fridrich II. (jehož syn Jindřich Anežku odmítl!!!). Anežka však oba odmítla. Tajně se obrátila o pomoc k samotnému papeži Řehoři IX. a ten její rozhodnutí pro zasvěcený život schválil, pochválil a požádal císaře o pochopení. Císař

Fridrich tenkrát do Čech odpověděl: „Kdyby od kteréhokoliv člověka nám byla způsobena taková pohana, tu bychom nemeškali tuto pohanu pomstít. Ale že dala před námi přednost většímu pánu, to nepokládáme nikterak za svou pohanu, poněvadž jsme přesvědčeni, že se to stalo z Božího vnuknutí.“ Anežka tedy ukončila jednu etapu svého života a začala si plnit svou touhu oddat se plně Božskému životu.

Hrad Loket

Anežka vstupuje do kláštera

Anežka vstoupila do kláštera klarisek 25. března 1234. Klášter se špitálem založila společně se svojí matkou Konstancií v roce 1231 a pak byly postupně budovány z Anežčina věna. Její vstup do kláštera probíhal za velkolepého ceremoniálu. Vyjádřit jí podporu přišla její královská rodina, byla zde matka Kunhuta a bratr Václav. Nevšední událost si nenechali ujít významné osobnosti té doby, jako byli například vévoda vratislavský se svou manželkou Annou, což byla sestra Anežky, také zde byli příbuzná knížata a vévodové, ve velkém počtu šlechta česká, zejména dvořané vysokí královští úředníci, královský podkomoří, nižší šlechta, měšťané ale i prostý lid. Ceremoniál začal vstupem Anežky do chrámu. Oblečena byla jako nevěsta, ozdobena královskými klenoty. U hlavního oltáře se pomodlila, odložila své královské roucho a byla oblečena v hrubý šat a bílým závojem. Pražský biskup měl český proslov, kterým ukončil tuto slavnost. Následovala mše, při které Anežka přijala nejsvětější svátost oltární.

***Svatá Anežka –
socha u sv. Václava***

Ač byla Anežka jmenována abatyší, podle legendy si přála být řádovou sestrou a spíše ostatní obsluhovat než být obsluhována. Tato kdysi kněžna a princezna, málem císařovna se neštítala zatápnout v pokojích, v klášterní kuchyni připravovala pokrmy, které pak posílala churavým a nemocným, myla misky a jiné nádoby, poklízela příbytky sester, prala špinavé hadry nemocných sester a jejich oblečení i po nocích zpravovala. Za vše pak požadovala odměnou jen milost Boží. Práce a obětování se pro druhé byly jen malou částí Anežčina nového životního stylu.

Bouře nad královstvím: Tataři a občanská válka

Žádný klášter nemůže být od světa oddělen neprodyšně. Anežka dobře věděla o bouřích, které se přeháněly přes české království, modlila se za jejich utišení a neváhala se sama angažovat svou radou.

U Lehnice se 9. dubna 1241 uskutečnila bitva, při níž Tataři porazili spojená vojska Slezanů, Poláků, Moravanů. V bitvě padl i kníže Jindřich, který byl manželem Anežčiny sestry Anny. Tataři tenkrát dokonce knížeti Jindřichovi utkali hlavu a narazili ji na kopí a s takovou „korouhví“ vtáhli do Lehnice. Anežka to vše trpěla spolu se svojí sestrou. Tataři pak z Polska prošli Moravu, přešli Dunaj, v roce 1242 byli poraženi chorvatským vojskem. Když se pak dozvěděli o smrti chána Ogedeje, odtáhli, aby se v Mongolsku účastnili volby chána nového. V roce 1253 pustošili Moravu Kumáni z vojska uherského krále Bély IV., kteří dokonce oblehli Olomouc, ale nedobyli ji. Do let těchto vojenských vpádů sahá také legenda o pomoci Panny Marie, kterou lidé v tísní vzývali na svatém Hostýně jako Ochránkyni Moravy.

Další trápení přinesla Anežce její vlastní královská rodina. Smrt prvorozeného syna Václava I. Vratislava změnila chod života jeho mladšího bratra Přemysla Otakara II. Byl vychováván pro úřad kněžský, povahou byl ovšem rytíř, bojovník – najednou se měl stát králem. V ten čas si král Václav I. nešťastnou shodou okolností při lovu vyšlehl větévkou oko. Navíc zdeptán smrtí syna Vratislava se uchýloval do ústraní. Stranil se i svého dvora, ale šlechtu držel pevně na uzdě. Ta se ovšem smluvila a roku 1248 zvolila Otakara „mladším králem“. Jako „mladý lev“ se ujal vlády a štědře poděloval šlechtice z královských výnosů, ba i statky. Nedbal otcova varování. Ten na něj poslal ozbrojence, ale mladý král je rozprášil. Nyní za ním stála většina šlechty. Anežka z toho byla nešťastná. „Ať se sejdou“, uvažovala, „je to moje rodina, bude to i moje vina, pokud neudělám, co udělat mohu.“

Král Václav přitáhl k Praze. Pražané mu 5. 8. 1249 otevřeli brány a obklíčili Hrad obsazený odbojným synem. Václav povolal horníky z Jihlavy, aby podkopali hradby. Na svátek Nanebevzetí Panny Marie 15. 8. 1249 vyhlásil Václav příměří. Při mši v kostele sv. Františka přijal znovu žezlo, jablko a královskou korunu. Po mši se šlo k slavnostní hostině. Není známo, jaké hovory s bratrem a synovcem vedla Anežka. Jedno je jisté: když král Václav I. s korunou na hlavě začal mluvit, přivedla jeho sestra Přemysla Otakara II. před něj a postavila se tak, aby viděla bratrovy oči. Syn před otcem poklekl, uznal ho jediným králem a žádal o mír a odpuštění pro sebe i své druhy. Na králově tváři bylo vidět, že zvažuje trest. Strážce odstoupily od zdi dovnitř místnosti. Král se podíval do synovy tváře a za ní uviděl sepjaté ruce, krásné upracované ruce své sestry Anežky. Pozvedl oči, jeho pohled se střetl se sestřiným a Václav jako probuzený ze zlého snu obešel kolem strážní stůl a řekl synovi: „Vstaň, odpouštím ti.“ Pak se objali a emi se vrátil mír. Od toho dne si až do své smrti vážil Přemysl Otakar II. své tety a miloval ji jako matku. To ona mu znovu darovala život.

Ani ve stáří klid: Moravské pole a Braniboři

Přemysl Otakar II. se v letních měsících roku 1278 chystal k rozhodující bitvě s císařem Rudolfem I. Habsburským. Anežka mu ji rozmlouvala. Přemysl stál na svém: „Jen mi ochraň Kunhutu a modli se za mne.“ Anežka pronesla tiše se smutkem v hlase: „Má přímluva ti nebude chybět, ale věrnost tvých mužů ano. Odjedeš, Přemysle, ale nevrátíš se. Ať je ti Bůh milosrdným soudcem.“ Dívala se za ním dlouho, pak zavřela bránu kláštera. Na den sv. Rufa 1278 se v určitém okamžiku Anežka zapotácela, sestry myslely, že omdlí. Držely ji, téměř nesly, ona zoufala: „Je opuštěn, je sám mezi tolika na Moravském poli. Je zrazen, zraněn v týlu, klesá s koně, kopí a meč mu prorážejí hrud'. Je mrtev – český král.“

S řáděním Braniborů přišla do Čech bída. Trůn i biskupský stolec byly prázdné. Nikdo netrestal násilí. Královnu i s králevicem Václavem věznil Ota Braniborský na hradě Bezděz. Anežka pomohla královně uniknout, ale Václava odvezli do Braniborska. Přišla krutá zima a neúroda, a tak dva roky po smrti Přemyslově zaznamenali kronikáři takový hladomor, že lidé jedli kůru stromů, pochovávalo se v hromadných šachtách a kroniky se zmiňují i o hrůzném lidojedství.

Anežce šlo už na sedmdesátý rok. Klášter Na Františku byl jako v obležení ubožáky. Sestry, samy vysílené hlady až k smrti, okénkem vydávaly kousky chleba, který přicházel do kláštera jako dar od bohatých dárců. Anežka měla obrovskou autoritu, byla teď hlavou královského rodu, které všichni vzdávali královské pocty. Začal se psát rok 1283. Anežka slábla, oči zářily, ale tvář se ztrácela. Nikdo se to neodvážil říct, ale všichni cítili, že abatyše ví o své blízké smrti.

Anežčina závěť

Jako opatrovnice nemocných dobře poznala bolesti trpících. Věděla, co jsou otevřené vředy, krvavý kašel tuberkulózy, slyšela sténání a chropot umírajících, jejich poslední vyznání a prosby, nebo ještě horší – jejich mlčení. Tu poznávala, že za každou nemocí je ještě jiné zlo: jak člověk žil, komu ublížil, a kdo ublížil jemu. Rozuměla zoufalému stisku ruky a mluvila o milosrdenství. Četla pozorně v knize života lidí a mnohým pomohla zemřít v pokoji. Za svůj na středověk dlouhý život dobře chápala také to, co je důležité pro českou zemi. Zažila mnoho neutěšených let a znala důvody té neutěšenosti. Proto, když umírala, toto vzkázala svému prasynovci Václavovi II. (měl v době smrti Anežky teprve 12 let a vlády se samostatně ujal v roce 1289): „Odkazuji vám českou zemi. Ať ji král miluje, ať ji dobře pozná. Obdělávejte ji a chraňte. Pečujte o vzdělanost, ozdobte ji díly umělců. Varujte se závisti. Nebojte se bohatství, ale nedejte se ním oslnit ani zotročit. Odkazuji vám slabé, staré a opuštěné lidi. Pečujte o ně s láskou. Kladu vám na srdce děti a jejich štěstí. Jejich domovy ať jsou školou lásky. Pamatujte si, že hodnota života se neměří majetkem, který kdo nahromadí, ale dobrem, které kdy vykonal. Na Božích vahách se neváží zlato, ale slzy a úsměvy lidí.“

V neděli 1. března musela Anežka ulehnout. Přinesli jí chléb, ale odmítla ho. „Nezemřu hladem, zemřu pro lásku. Pošlete mi pro kněze. Ať mi přinese chléb života a ať přinesou svaté oleje, abych byla označena k životu věčnému.“ Udělaly, jak si přála. „Zachovejte řeholi a neodbočte od svobody. Jitro, které přijde, bude doba spokojená s slavná.“ Nazítří v hodinu, kdy zemřel Kristus, kolem třetí odpolední, 2. března 1283, Anežka Česká, slávou světa pohrdající, dcera královská, tiše zemřela.

At' nám betlémské světlo přinese pokoj a radost...

V Příměticích přivítáme betlémské světlo v sobotu 21.12. v 19 hod na sídlišti u kříže před budovou školy. Na Štědrý den od 9 hod bude světlo k dispozici v předsíni přímětického kostela.

V oblasti vranovského FATYMu si budete moci betlémské světlo vyzvednout v neděli 22. 12. po ranních mších svatých.

Na Štědrý den v 11 hod si můžete přijít s dětmi zazpívat koledy a zapálit betlémské světlo do kaplí v Kuchařovicích, Mramoticích, na Kasárnách a nově také v Kravsku.

Na Štědrý den bude betlémské světlo: v 9.00 v Podmolí, v 9.20 v Lukově, v 9.40 v Horním Břečkově, v 10.00 na Lesné v 10.20 ve Vracovicích, v 10.40 v Miličovicích a v 11.00 v Cionicích – vždy u kostelů.

V Prosiměřicích u kostela přivítáme betlémské světlo na Štědrý den ve 13:30, ve Vítonicích u kaple ve 14:00, v Práčích u kostela ve 14:30 a v Banticích u kaple v 15:00. V Těšeticích po mši svaté, která bude v 16 hod.

Vánoční akce a koncerty:

- ✿ Ve čtvrtek 26.12. v 17 hod na návsi v Práčích bude **divadelní představení Živého betléma**: vystoupí děti (nejen) z Práci.
- ✿ V pátek 27.12. se uskuteční v 17:00 hod v **kapli Kuchařovicích žehnání vína**. Jeho vzorky potom půjdeme ochutnat do místního kulturního víceúčelového domu.
- ✿ V pátek 27.12. v 18 hodin bude v **Těšeticích koncert cimbálové muziky Antonína Stehlíka**. Vstupné dobrovolné.
- ✿ V sobotu 28.12. v 18 hodin v kapli ve Vítonicích proběhne **svatojánské žehnání vína**. Po bohoslužbě bude ochutnávka vín v kulturním domě ve Vítonicích. Doprovází cimbálová muzika DONAVA.
- ✿ **31. 12. v 17.00** hodin bude ve Štítarech tradiční **silvestrovská svíčková mše svatá**.
- ✿ V sobotu 11.1. v 16.30 v kostele v Horním Břečkově a potom také v 18.30 v kostele v Práčích zazní v podání sboru **Illegal chorus z Brna Rybova vánoční mše**.
- ✿ V pondělí **20. 1. v 18.00** v Místní knihovně ve Vranově nad Dyjí proběhne požehnání nově vydané knihy s názvem **Jeníkov aneb prožito se** zajímavým programem.
- ✿ O jarních prázdninách 17.2. – 21.2. srdečně zveme mládež na **LYŽAŘSKÝ POBYT NA HORÁCH** v Jeseníkách. Ubytování je zajištěno na faře v městě Jeseník. Cena pobytu cca 1000 Kč. Bližší informace poskytne P. Marek Coufal (722 752 154).
- ✿ Akce "**48 hodin v klášteře**" Srdečně zvu na návštěvu kláštera sester trapistek v Poličanech. Odjezd v neděli 16.2. ve 13 hod z fary v Příměticích. Návrat v úterý 18.2. v 18 hodin. Program: ticho, modlitba, duchovní četba, příroda, ... Cena: něco na dopravu a sestrám asi 700,- Kč za nocleh a jídlo. Hlaste se do 2.2. 2020 kvůli objednání míst. P. Jindřich Čoupek (731402652)

Kdo se řádně obnovuje, ten zbytečně nestagnuje:

Exercicie v Prosiměřicích 2020

16. 1. – 19. 1. pro muže - vede jáhen Ladislav Kinc Téma: Pán Ježíš: Horské kázání
23. 1. – 26. 1. pro soluňáky - vede P. Marek Dunda Téma: Duchovní boj
6. 2. – 9. 2. pro marianky menší – vede P. Marek D. Téma: Učím se od P. Marie
13. 2. – 16. 2. pro ženy - vede P. Milan Plíšek Téma: Hovory o víře
20. 2.– 23. 2. pro ženy - vede jáhen Ladislav Kinc Téma: Pán Ježíš: Horské kázání
27. 2. – 1. 3. pro marianky větší – vede P. Marek Dunda Téma: Život a víra
12. 3.– 15. 3. pro maminky marianek a soluňáků - vede P. Marek Dunda Téma: Stopy

Začínáme vždy ve čtvrtek v 18:00 (mimo turnusu pro dospělé marianky, ten začíná až v pátek) a zakončení je v neděli ve 14:00
S sebou: spací pytel nebo deku, Bibli, poznámkový blok a potraviny do společné kuchyně
Cena: 300 Kč (vzhledem k reálným nákladům budeme vděční za případné dary navíc)

Přihlášky: Fara Vranov n/D, Náměstí 20, e-mail marek@fatym.com; tel: 733755978

Pokud na některý z turnusů nebude 10 dní před začátkem přihlášeno alespoň 10 účastníků, bude turnus zrušen!

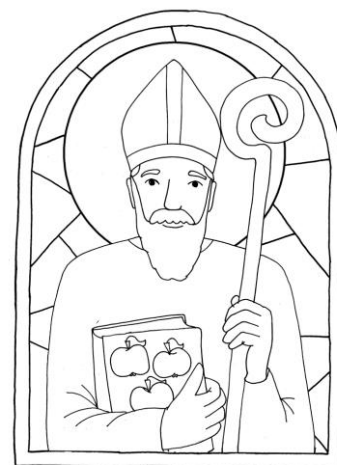
Organizace Tříkrálové sbírky:

- Ve čtvrtek 2. 1. v 11.30 odjíždí autobus z Vranova nad Dyjí od Formosy na **zahájení tříkrálové sbírky** do Brna na Petrov. Odjezd ze Šumné od obecního úřadu v 11.40, ze Štítar od fary v 11.50, ze Znojma z Komenského nám. u Pizzerie Corso v cca 12.20. Hlaste se na 731 40 27 48 u slečny katechetky Táni.
- V sobotu 11. 1. se koná **Tříkrálová sbírka v Duchcově**. Ochotní koledníci se mohou hlásit u slečny Lenky Ripperové na telefonu 606 808 104.
- **Tříkrálová sbírka v obcích Stálky, Šafov, Podhradí** se uskuteční sobotu 4.1. během dne. **V Korolupech** budeme koledovat v neděli 5.1. odpoledne a **v Lubnici** v pondělí 6. 1. kolem poledne.
- **V Příměticích** začne Tříkrálová sbírka požehnáním koledníkům při mši svaté v sobotu 4.1. v 9.00.
- **V Citonicích** proběhne tříkrálová sbírka v neděli 5.1. od 14 hodin – sraz koledníků je u fary.
- **V Práčích a v Prosiměřicích** bude tříkrálová sbírka v sobotu 11.1. od 9 hod. **V Těšeticích** tutéž sobotu od 14 hod. Sraz koledníků je vždy u kostela.
- **Jako každý rok budeme rádi za koledníky z řad dětí i za doprovázející z řad rodičů. – Předem děkujeme.**
- V neděli 19. 1. bude **setkání tříkrálových koledníků** v 15 hod na faře ve Vranově.

Svatý Mikuláš nebo krampusáci?

Sv. Mikuláš byl opravdu historická postava. Žil ve 3. století. Narodil se v Pataře v Malé Asii a byl biskupem v Myře (dnešní Turecko). Rodiče byli zámožní a nechali mu velký majetek, který používal k tomu, aby mohl konat různé dobré skutky pro potřebné kolem. Stejně tak i později využíval svou autoritu biskupa k tomu, aby se zastával těch, kteří byli utiskováni a kterými ostatní pohrdali. Lidé si jeho památku připomínají večer 5.12., kdy se setkávají s jeho postavou a také anděly, kteří mají zdůraznit jeho dobrotu a také přítomnost v nebi ve společenství svatých a Boha. Dobré skutky, které dělal, jsou opředeny mnohými legendami. Dělal je pokud možno tajně, aby nepoukazoval na sebe, ale na dobrotu Boží. Sám jen plnil upřímně a poctivě Boží slovo: „Co jste udělali pro jednoho z těchto nejmenších, pro mne jste udělali“.

O čertech, kteří jsou pohádkovou postavou, není nikde v jeho životě žádná zmínka. Snad jen o tom, že se často kontaktoval s lidskou hamižností, lakotou a nespravedlností. Pokud tyto neřesti mají symbolizovat čerti, jako přítomnost zla, pak to rozhodně není to hlavní z jeho života. Setkání se sv. Mikulášem má být vždy povzbuzením k dobrému a ujištěním, že kdo bere Boží slova vážně, tak se to také projeví v jeho životě.

Dnes sv. Mikuláše představuje kde kdo. Často je to osoba, která o jeho životě nic neví a vlastně v něj ani nevěří. Stačí si jen sehnat příslušné věci: mitru, berlu, vousy (které nevíme zda měl) a odměňovat děti za jejich šikovnost: básničky a jiné věci, které ukazují míru jejich nadání. *Ve skutečnosti Mikuláš stejně dá všem dětem něco, nikdo neodchází s prázdnou.* Někteří lidé si Mikuláše pletou s Ježíškem: na štědrý večer se přece také dávají dárky. V průvodu tzv. krampusáků lidé už dokonce Mikuláše ani nepotřebují, stačí krampusáci, kteří představují ošklivé čerty a nahánějí hrůzu. Jakoby zla kolem nás již nebylo dost. V jejich průvodu jsou vidět oběti, které pohltilo zlo a peklo. Pro mnohé je toto nejsnadnější výchova pro děti. Buď budeš poslouchat nebo si tě odnesou,.... Památka sv. Mikuláše – jeho život a dobré skutky se tímto stávají pohádkou nebo zastrašováním pro malé děti a to je škoda. Udělat něco špatného je snadné a rychlé, o to dobré se musí každý poctivě snažit celý život a to není snadné. Ať nám v tom sv. Mikuláš pomáhá a na jeho přímluvu ať i my usilujeme o dobro kolem nás.

Farnost Přímětice vás srdečně zve na 17. Farní ples:

v pátek 24. ledna 2020 od 19:30 v sále Víceúčelového zařízení v Kuchařovicích. Hraje skupina Víkend Hostěradice. Vstupné je 100,- Kč.

Rezervace lístků v průběhu prosince a ledna na emailu ples@farnostprimetice.cz nebo tel. 724 994 191 (odpoledne a večer).

FATYM Vranov vás srdečně zve na 21. FATYMSký ples:

v pátek 31. ledna 2020 od 19.30 v kulturním domě na Šumné.

Hraje skupina Víkend. Vstupné je 100,- Kč.

Rezervovat si vstupenky je možno na telefonu 776 174 831.

Může nám vánoční kapr popřát všechno nejlepší?

☺️ *Ano: Všechno nejlepší a dobrou chuť!*

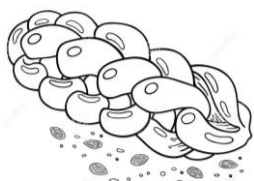
Loudí sestra o Vánocích „Jirko, nemáš něco sladkého?“ „Ne, ale v obýváku jsou bonbóny a sušenky.“ Dívka odvrátí svou tvář: „Tak to ne, těch už mám plné zuby.“ Brácha na to pohotově odpoví: „Tak si je máš vyčistit!“

Dala jsem si novoroční předsevzetí, že zhubnu 10 kilo. Už mi zbývá jen 15!

To už je pátý rok za sebou, co k nám zase na Vánoce přijedou manželčiny rodiče. Myslím, že už je asi letos budeme muset pustit dovnitř.

Při štědrovečerní večeři se ptá synek svého tatínka: „Tati máš v krku kost?“

„Nemám, synku.“ - „A na čem ti tedy drží hlava?“

Manželka nese podivnou hmotu a volá na manžela: „Koukej, miláčku, jakou jsem upekla vánočku!“ Choť to prohlédne, potěšká a povídá: „Moc krásná. To je tvoje první, že? Co kdybychom si ji nechali na památku?“

Syn Otci: „Tati, proč nemůžu napsat Ježíškovi jako všechny děti?“

„Kolikrát ti to mám ještě vysvětlvat, Ježíši Kriste?“

„Mami, mami, hoří vánoční stromeček!“ - „Neříká se, že hoří, říká se, že svítí, Petříku!“
„Mami, záclony už taky svítí!“

Jak funguje česká pošta před svátky? Letos podáte, příští rok doručíme.

Vlčák se dívá na vánočně ozdobenou jedličku v obýváku a zasněně si povzdechne: „Můj pán je jednoduše nejlepší. Který pes může říci, že má doma záchod s elektrickým osvětlením?“

„Tatínek mi na Vánoce nasliboval hory, doly.“

„A splnil ti tvé přání?“ - „Ano, koupil mi atlas hor.“

*Ucpěte komíny, nepusťte Santu,
použij cement a nebo maltu,
otevři okno, nasad' si kulíšek,
dárky ti přinese jedině Ježíšek!*

Toto 93. číslo farního zpravodaje vydal **Farní tým Vranov n.D.** ve složení: P. Marek Dunda (mobil: 731402742), moderátor týmu, farář ve Vranově, Štítarech, Lančově, Olbramkosteletě, a Vratěnině, P. Milan Plíšek (mobil: 723693455), farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupech, Lubnici, Bítově a Chvalaticích, kaplan P. Jan Richter (mobil: 731402743) a otec jáhen František Rezníček - adresa FATYM VRANOV, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSČ 671 03, e-mail: vranov@fatym.com, tel. 515296384; tel. Štítary 515291519 a **Farní tým Přímětice** ve složení P. Jindřich Čoupek (mobil: 731402652), moderátor týmu, farář v Prosiměřicích, Práčích a Těšetících, Horním Břečkově a Lukově, Přímětících a Citonicích, kaplan P. Marek Coufal (mobil 722 752 154. - adresa FATYM PŘÍMĚTICE, Řk. farnost Přímětice 18, 669 04 Znojmo, e-mail: primetice@fatym.com. P. Pavel Sobotka (mobil: 731402650), farář v Hrádku, Dyjákovicích, Valtrovičích, Jaroslavicích, Slupi a Strachotících. Vyšlo v prosinci 2019. Náklad 9030 výtisků (z toho 1000 je verze pro naši adoptivní farnost Jeníkov). Příští vydání (již devadesáté třetí) je plánováno jako vánoční a vyjde, dá-li Bůh, v dubnu 2020. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neuposkrvněné - Matky Naděje). Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com. Pro vlastní potřebu **Internet: www.fatym.com** (doporučujeme i naši televizi www.TV-MIS.cz) Neprodejné

Bylo

Byly lidové misie v Jalubí a Jankovicích.

FATYM Vranov nad Dyjí v rámci tiskového apoštolátu A.M.I.M.S. vydal knihu známé olomoucké psychiatričky MUDr. Jitky Krausové s názvem: Příběhy moudrosti. Hned po jejím vydání se strhla lavina objednávek. Někteří ji žádají i po stovkách.

I letos se vydařila svatohubertská mše svatá ve Vranově u kaple Maria Schütz. Za příznivého počasí s účastí trubačů, mnohých ctitelů sv. Huberta a se skvělými úlovkami, které byly přinášeny v pěti průvodech. Nechyběl bohatý doprovodný program.

Koncem listopadu se na ZŠ Šumná konalo okresní kolo soutěže Bible a my. Z našich farností se do okresního finále probojovali i žáci ze ZŠ Šumná, Štítary a Vranov nad Dyjí. Zlatí vítězové postupují do ústředního kola v Olomouci.